

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 684/2026
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Станка Петровића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници Кпд бр.10/26 од 22.04.2026. године и Кв бр.118/26 од 24.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 24. јуна 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Станка Петровића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници Кпд бр.10/26 од 22.04.2026. године и Кв бр.118/26 од 24.04.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Кпд бр.10/26 од 22.04.2026. године, према окривљеном АА је на основу члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП одређен притвор и истовремено је одређено да по том решењу притвор према окривљеном може трајати најдуже 30 дана, с тим да му се притвор рачуна од 21.04.2026. године, када је лишен слободе, те да може трајати најдуже до 20.05.2026. године.

Решењем Основног суда у Лозници Кв бр.118/26 од 24.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Станка Петровића, изјављена против решења Основног суда у Лозници Кпд бр.10/26 од 22.04.2026. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Станко Петровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 3. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду члана 34. став 3. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана решења, или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног, као разлога за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и одредбу члана 3. ЗКП и с тим у вези наводи да суд у побијаном решењу уопште није ценио одбрану окривљеног који је указао да га је оштећени први напао, те да у конкретном случају не постоји скуп чињеница које непосредно указују да је окривљени учинилац предметног кривичног дела и полемише са закључком изнетим у побијаним решењима – да се окривљени критичном приликом насилнички понашао и да има склоност ка вршењу кривичних дела, уз сопствени закључак да је у конкретном случају постојала могућност да се према окривљеном одреди блажа мера из члана 208. ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и повреду члана 34. став 3. Устава Републике Србије и истиче да је побијаним решењима повређена презумпција невиности окривљеног.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских

права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Станка Петровића нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. и члана 484. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић